

MOMENTOPNAMEN

door NANNIE VAN WEYL.

XIV.

Het is de vierde October. Zes October zal kleine Broer twee jaar worden.

Als Willy uit school komt, heeft zijn moeder een heerlijke verrassing voor hem. Denk eens aan! Morgen is Hans Duikers jarig, en nu is Willy gevraagd op een gròòte partij. Ze gaan met der allen naar het Bioscoop-theater en dan gaan ze thuis allerlei lekkers eten en nog wat spelletjes doen!

Moeder verwacht Willy's gezicht opeens te zien stralen van geluk. Want Willy gaat zoo dolgraag uit.

Tot haar groote verwondering komt er een bedroefde trek op Willy's gezicht en zegt hij zacht: „Nee, Maatje, ik wil heusch liever niet naar Hans Duikers!”

„Maar Willy!” zegt moeder ten hoogste verbaasd. „Zoo'n heerlijke partij!

Waarom niet, Willy?”

„Nee Maatje — dat kan ik U heusch niet zeggen!”

„Heb je soms met Hans gekibbeld?”

„O neen! neen!” Verontwaardigd werpt Willy die aantijging van zich.

„Nu, wat dan?”

„Nee heusch — ik zeg 't liever niet.”

„Willy, kleine jongetjes moeten altijd alles aan hun moeder zeggen.”

Een weinig zelfstrijd. Dan fluistert Willy zijn moeder in:

„Altijd als ik naar Hans Duikers ga, komt hier een klein broertje of een klein zusje en daar wou ik zoo graag eens een keertje bij zijn!”

Alleen op de stellige, driewerf herhaalde verzekering van Moeder dat er *dexen* keer gèèn broertje of zusje zou komen, is Willy naar de partij gegaan.

XV.

Zusjes peroratie over ondervindingen, gedurende haar eerste schoolweken opgedaan:

„En dan zegt de juffrouw: Soppa, (zoo heet Zusje eigenlijk, naar haar, wier Poolsch bloed ze in de aderen heeft) als ik r—aa—m — zeg, wat hoor je dan op 't eind? Dan zeg ik: aa, want dan let ik niet op. En dan zegt de juffrouw: neen, Soppa, dat 's fout, luister nog eens goed r—aa—m — Dan zeg ik r, want dan heb ik weer niet opgelet. En dan zegt de juffrouw foei, Soppa, je weet 't heel goed, en dan zeg ik: Welnu, nõu weet ik 't niet, want ik heb niet opgelet. En dan zeggen de kinderen tegen me: hoe heet je toch, en dan zeg ik Soppa. En dan verstaan ze me nooit. En dan zeggen ze weer: Maar hoe hèt je toch? en dan zeg ik zeepsop, want dan ben ik kwaad.”

XVI.

Zusje is ziek. Haar ouders zijn buitenslands, Fräulein past haar op en ik kom zoo nu en dan eens een kijkje nemen.